

35. Καὶ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι δὲ ὡσαύτως, παρὰ
 τε αὐτῷ Μενάνδρῳ μυρία αὖν εὖροις τοιαῦτα, καὶ γυ-
 ναῖκας λεγούσας, καὶ νεανίσκους ἐρώοντας, καὶ μαγεί-
 ρους, καὶ θρυπτομένας παρθένας, καὶ τινὰς ἄλλας.
Hermogenes de Formis Orat. 2, 3 p. 389 Laurent.
Vrsin. p. 145.

36. Ἐποποιῶν μὲν ἐν ἔγωγε μάλιστα νομίζω τριτονὸν
 τὸν χαρακτῆρα [γλαφυρᾶς καὶ ἀνθηρᾶς συνθέσεως]
 ἐπεξεργάσασθαι Ἡσίοδον μελοποιῶν δὲ, Σαπφῶν,
 καὶ μετὰ ταύτην Ἀνακρέοντά τε καὶ Σιμωνίδην. *Dio-*
nyf. Halic. de struct. Orat. f. 23 p. 204 Vrsin.

37. Ταῦτα δὲ τείνει καὶ εἰς τὰς περὶ Ἀλικαίων, καὶ
 Ἰβυκον, καὶ Ἀνακρέοντα, καὶ εἴτινες τῶν πρὸ αὐτῶν
 δοκῶσι περὶ τὰ παιδικὰ ἠσχολῆσθαι. Οὗτοι γὰρ πα-
 λαιότεροι Πινδαίρου. Ἀνακρέοντα γὰρ ἐρωτηθέντα φα-
 σὶ διὰ τί ἐν εἰς θεῶν γράφει ὕμνους, ἀλλ' εἰς παῖδας;
 εἰπεῖν, ὅτι ἕτοι ἡμῶν θεοὶ εἰσι. *Schol. Pindari in*
Isthm. Od. 2, 1.

Vrsin. p. 149.

38. Εἰς Ἀνακρέοντα Μακεδονίης Ὑπάτης. Τὴν
 γὰρ Ἀνακρείοντος ἐνὶ πραπίδασι φυλάσσω Παρφα-
 σίην, ὅτι δεῖ Φροντίδα μὴ κατέχειν.

Haec Epigrammatis particula extat Anthol. 1 p.
 34 Steph. et ap. Vrsin. p. 127.

39. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀδηλον. Παρθενίς δὲ πατρός,
 λιγυρὸς πάϊς ἠετιήνης, Ἦν ἄρα μελπόμενος Τείιος Ἀνα-
 κρέων. Sic edidit Vrsinus p. 128: sed legi debet,
 eum Barnesio in Vita Anacreontis f. 2, Παρθενίσι
 πατρός λιγυρὸς πάϊς, ἠετιήνης τε, Ἦν ἄρα μελπ.
 Τείιος Ἀνακρείων. Idem Vrsinus eodem loco attulit
 duorum Epigrammatum Ioh. Tzetzae [Chil. 4 et 8]
 particulas, quas omittere visum est, quia nihil ma-
 gnopere ad Anacreontem pertinent. Add. Epigram-
 mata incerti auctoris in nouem poetas lyricos, quae
 extant Anthol. 1 p. 92 Steph.

40. Ana-